

DJURGÅRDAREN

N:o 8-10 1921

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER*
 Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra*
 Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik)

13:e årgången

DJURGÅRDEN FLYTTAR

Djurgården flyttar. Idrotten får inte vara kvar i idrottens borg. Femtonhundra skidlöpare, bandyspelare, boxare, brottare, allm. idrottsmän och fotbollsspelare, femtonhundra — ett tusen fem hundra — friska, käcka idrottsungdomar måste lämna plats för — femtio fäktare och en fransk fäktare. Sic!

*

Djurgården flyttar. Det är inte bara att lasta upp våra grejor på en vagn och köra iväg. Det är fastmer att slita sig från en kär sak, det är att våldföra sig på vackra minnen. Det är att ramla ur en miljö, där man trivts. Det är som att få sin kära stuga nedbrunnen till grunden och få börja röja av på nytt.

*

Minnen, ja. Det är i Stadion, som vår boxningssektion fått börja. På ett hårt cementgolv fick Weimark sina första elever att dansa omkring i skuggboxning och hoppa rep. Och i Djurgårdens styrelserum föddes Svenska Boxningsförbundet.

På Stadionlokalens brottarmatta ha Svenssonerna år efter år lärt bort sin svåra brottningskonst, därmed uppehållande den idrotten i Stockholm.

I Stadion har Hedjer vinter efter vinter diskuterat budkavlelöpning med käcka djurgårdslöpare och Ny-lund vintervecka efter vintervecka samlat våra trupper till strider på otaliga fronter.

Minnen, ja. Hur många viktiga frågor ha inte diskuterats inom dessa fyra väggar, hur många planer ha inte kannstöpts, hur många idéer fötts och projekt dykt upp och förkastats. Hur har inte livet pulserat här, i starka, jämna slag.

Stadion har varit Djurgårdens hjärta, trots allt.

Stadion har varit Högkvarteret; det har varit samlingspunkten.

Och nu flyttar Djurgården; stora, starka, livskraftiga Djurgården, armen Djurgården.

*

Men vi skola inrätta oss i ett nytt Högkvarter. Och åter samlas. Till större bragder.

Vårt nya hem blir Östermalms Läroverk. I dess gymnastikbyggnad har all frisk och sund ungdoms vän, major Littorin, rett oss en ny lokal.

Den är inte så fin som Stadion med dess läktare och klubbрум. Men den är mera praktisk och fullt användbar för sitt ändamål.

Där samlas vi, några dagar in i november, på nytt, och vi skola trivas, väl så gott som i Stadion.

Jag såg i I. B. hur en tysk klubblokal kan se ut i bistra tider. Mot den lokalen är vår en härlighet.

*

Jag önskar Djurgården tomtebo-lycka. I vår egen energi och uthållighet, entusiasm och arbetsglädje ha vi de givna förutsättningarna för att lyckas. Och vi må vara glada att vi över huvud taget ha någonstans att samlas. Ty hur många klubbar äro så lyckliga.

Mätte den 1 november 1921 betydade åter ett stort steg framåt i vår utveckling.

A—m.

FÖRENINGSMÄSTERSKAPEN

I ALLMÄN IDROTT.

Årets mästerskapstävlingar ha varit en rad av vackra tävlingar med över hela linjen förbättrade resultat. Och fast vi ej gynnats av vädrets makter ha dock dessa tävlingar samlat ett deltagarantal, som vi förra året ej ens vågade drömma om.

I samband med mästerskapstävlingarna avhölls även juniortävlingar med i allmänhet samma grenar som i mästerskapen. Resultaten kunna betecknas som goda, i en del grenar utmärkta, vilket bäst bevisas därav att i ej mindre än sex grenar mästerskapet hemförts av en junior, ett talande bevis för ungdomsavdelningens höga ståndpunkt inom Djurgården för närvarande. Juniorer, sådana som Wilensky, Pihl, Ehn och Hamner torde också redan nästa år mer än väl försvara sin ställning bland seniorer.

*

Mästerskapen inleddes 23 augusti med 100 meter. Början var lovande; ej mindre än 28 djurgårdare ställde upp till tävling om årets första mästerskap, som blev en vacker seger för Wilensky. I honom äga vi en lovande sprinterförmåga, som, om han förstår att tillvarataga sina tydliga anlag, en dag skall kunna bringa djurgårdsnamnet heder.

Seniorer: 1. V. Roos 11.9; 2. N. Nordberg 12; 3. E. Höglund 12; 4. N. Törnkvist 12; 5. G. Svedelius 12.2; 6. H. Eriksson 12.4; 7. B. Hellner 12.4. *Juniorer:* 1. D. Wilensky 11.5 (föreningsmästare); 2. A. Hellberg 12.9; 3. R. Isaksson 13; 4. L. Jonason; 5. V. Andersson.

*

Nästa tävling var 800 m., som hölls 26 augusti. Med hänsyn till att medeldistanserna förefallit vara de sträckor, som mest tilltalat våra löpare, hade vi här väntat oss särskilt goda tider. Vädrets makter voro dock otrevliga mot oss. I regnet och på de dåliga banorna måste resultaten betecknas som goda.

Seniorer: 1. H. Eriksson 2,08,5 (föreningsmästare); 2. G. Svedelius 2.10; 3. K. Widgren 2.10; 4. E. Höglund 2.17; 5. K. Lindroth 2.20. *Juniorer:* 1. S. Hamner 2.16,7; 2. D. Wilensky 2.20,5; 3. G. Karlsson 2.23; 4. R. Isaksson 2.26; 5. L. Jonason 2.27.

*

Söndagen den 28 aug. gingo föreningsmästerskapen i kula och längd-

FÖRENINGSMÄSTARE 1921.

LÖPNINGAR:

100 m. D. Wilensky.
200 m. D. Wilensky.
400 m. G. Svedelius.
800 m. H. Eriksson.
1500 m. H. Eriksson.
5000 m. G. Svedelius.
10000 m. H. Eriksson.
Häck 110 m. T. Ehn.

HOPP:

Höjd. B. Sörlander.
Längd. D. Wilensky.
Tresteg. G. Pihl.
Stav. S. Lagerman.

KAST:

Kula. N. Törnkvist.
Spjut. N. Törnkvist.
Diskus. B. Ericsson.

MÅNGKAMP:

Femkamp. J. Jonsson.
Tiokamp. G. Svedelius.

hopp. Längdhoppet gav Wilensky ett förmodligen ganska oväntat mästerskap. Resultatet, 5,64 m. är ju inte särdeles i en mästerskapstävling, men uppnått av en junior måste det betecknas som utmärkt.

Seniorer: 1. N. Nordberg 5.55; 2. N. Törnkvist 5.32; 3. G. Svedelius 5.15; 4. A. Ehn 5.12; 5. H. Eriksson; 6. H. Kjellstrand; 7. V. Roos. *Juniorer:* 1. D. Wilensky 5.64 (föreningsmästare); 2. A. Hellberg 4.64; 3. G. Karlsson 4.54; 4. R. Isaksson 4.50; 5. L. Jonason 4.38; 6. K. Lind 4.25.

*

Kulstötningen blev en vacker seger för Törnkvist. Resultatet 18,32 är relativt gott, men torde inte vara T:s topprestation. Hans teknik borde kunna räcka till mera.

Seniorer: 1. N. Törnkvist 18.32 (föreningsmästare); 2. H. Kjellstrand 17.69; 3. G. Svedelius 17.29; 4. E. Torbiörn 15.35; 5. A. Ehn 15.35; 6. N. Nordberg. *Juniorer:* 1. Sigurd Lagerman 9.83; 2. A. Hellberg 8.38; 3. D. Wilensky 8.20; 4. G. Karlsson 7.62; 5. S. Hamner; 6. C. Richter.

*

Den 30 aug. gick 5,000 m. Man kunde förstå att striden här skulle komma att stå mellan Svedelius och Eriksson, då den tredje av våra bästa, Nilsson, var sjuk. Turvis lågo också dessa båda uppe och ledde fältet. Man kunde förutse att striden skulle bli hård. På sista långsidan gick Eriksson upp i en ståtlig finish, som Svedelius syntes ha svårt att följa. Eriksson hade dock börjat spurtten för tidigt, tröttnade och knöt sig en 5 à 10 m. före mål, varigenom Svedelius hann upp honom och på själva mållinjen lyckades slå honom med en handsbredd.

1. G. Svedelius 16.55,2 (föreningsmästare); 2. H. Eriksson 16.55,2; 3. K. Lindroth 17.7; 4. E. Höglund; 5. B. Karlsson; 6. E. Eriksson.

*

Från långdistans till sprinterlopp; nästa tävling var 200 m. Den andra sprintersträckan gav Wilensky hans andra mästerskap. Tiden, 24,4 får anses som god, då den uppnåddes utan någon svårare konkurrens.

Seniorer: 1. V. Roos 25.2; 2. E. Höglund 25.3; 3. G. Svedelius; 4. R. Sjöblom. *Juniorer:* 1. D. Wilensky 24.4 (föreningsmästare); 2. E. Kjellberg 25.2; 3. A. Hellberg 26; 4. S. Hamner 26.3; 5. L. Jonason.

*

Höjdhoppet gick den 4 sept.; 16 startande gjorde anspråk på mästartiteln. Det slutliga resultatet blev en vacker seger för vårens skolorgdömsvinnare B. Sörlander, som i den dåliga konkurrensen stannade på 160, ehuru han både före och senare uppnått bättre resultat. Bland de yngre saknades flera av de bästa i denna gren, som ansetts som Djurgårdens specialgren för ungdomsavdelningen under de två senaste åren.

Seniorer: 1. B. Sörlander 1.66 (föreningsmästare); 2. N. Westerdahl 1.55; 3. S. Rune 1.50; 4. N. Törnkvist 1.50; 5. H. Kjellstrand; 6. E. Höglund; 7. G. Bollner; 8. G. Svedelius; 9. B. Hellner; *Juniorer:* 1. A. Hellberg 1.45; 2. D. Wilensky 1.40; 3. S. Lagerman 1.40; 4. S. Hamner; 5. L. Jonason.

*

Diskus kastningen, den 4 sept., såg Ericsson, som överlägsen segrare. Ericsson har gått framåt en bra bit sedan i fjol och synes äga goda förutsättningar att bli något extra i den-

na gren under förutsättning av förständig träning.

Seniorer: 1. Bo Ericsson 54.27 (föreningsmästare); 2. N. Törnkvist 50.18; 3. H. Kjellstrand 49.19; 4. G. Svedelius 46.14; 5. N. Ulrich; 6. S. Rune; 7. E. Torbiörn; 8. E. Höglund; 9. C. Bollner. *Juniorer:* 1. S. Nilsson 32.76; 2. Sigurd Lagerman 30.60; 3. S. Hamner 24.50; 4. D. Wilensky; 5. R. Isaksson; 6. L. Jonason; 7. A. Hellberg.

*

1,500 mtrs-loppet den 6 sept., hade emotsetts med stort intresse, Erikssons goda form på hösten gjorde, att man hoppades på något särskilt. Han stod också under hela loppet i en klass för sig bland de 10 startande seniorerna, och ledde i mål överlägset, cirka 70 meter före närmaste man. Eriksson har under den gångna säsongen gjort vackra framsteg och även utmärkt sig i allmänna tävlingar, vilket gör att vi i honom se en av våra mest lovande "coming men", som nästa år säkerligen låter tala om sig.

Seniorer: 1. H. Eriksson 4.20,2 (föreningsmästare); 2. G. Svedelius 4.31; 3. K. Lindroth 4.31,5; 4. E. Höglund; 5. T. Svennberg; 6. C. Bollner; 7. E. Eriksson. *Juniorer:* 1. S. Hamner 4.46,5; 2. R. Isaksson 4.57,5; 3. S. Nilsson 5; 4. L. Jonason; 5. N. Andersson.

*

Den 9 sept. gick 400 m. Det blev en jämn och vacker tävling där Svedelius segrade på sin kraft och energi.

Seniorer: 1. G. Svedelius 55.4 (föreningsmästare); 2. E. Höglund 57.8; 3. R. Sjöblom 57.8; 4. V. Roos 57.9; 5. N. Nordberg 58.2; 6. A. Ehn 60; 7. A. Pettersson. *Juniorer:* 1. D. Wilensky 57.4; 2. L. Jonason 59.5; 3. S. Hamner 59.6; 4. H. Fr. Frostell 60; 5. R. Isaksson 60; 6. V. Andersson; 7. A. Hellberg; 8. K. Lind.

*

Tisdagen den 13 sept. gick tiotusen-meters-loppet. I Svedelius' och Nilssons frånvaro vann Eriksson som han ville.

1. H. Eriksson 36.19,4 (föreningsmästare); 2. K. Lindroth; 3. C. Bollner; 4. H. Ekberg; 5. A. Pettersson; 6. A. Ohlin.

*

Nästa tävling var tiokampen, lördagen den 17 och söndagen den 18 sept., som icke gällde blott föreningsmästerskapet, utan även Ö. S:s uppsatta föreningshederspris. Tyvärr rådde det mest urusla "djurgårdsväder", den första dagen. 100 m. och längdhopp gingo t. ex. i hållande regn, varjämte det var kallt och ruskigt hela tiden, vilket förklarar att ej högre poäng nåddes.

1. G. Svedelius 4662,405, gamla ber. (föreningsmästare); 2. R. Sjöblom 4238,245; 3. N. Törnkvist 4089,78; 4. N. Nordberg; 5. C. Bollner; 6. V. Roos.

*

Häckloppet, den 20 sept., hade vi ej vågat fästa några större förhoppningar vid, då ju ingen av seniorerna hade gått i träning för denna gren. Undertecknad höll också livligt före, att det även här var i skolavdelningen årets mästare skulle bli att finna. En åsikt, som också besannade sig i det Ehn uppnådde bästa tid närmast följd av ytterligare två juniorer, Pihl och Ekdahl. Alla dessa tre synes äga särdeles förutsättningar för denna den allmänna idrottens kanske vackraste gren. Särskilt Ehn bör med den goda stil, han redan besitter, kunna genom förständig träning nå mycket långt.

Seniorer: 1. N. Nordberg 21.9; 2. G. Svedelius; 3. R. Sjöblom; 4. E. Torbiörn; 5. E. Höglund. *Juniorer:* 1. Torsten Ehn 19.8, (föreningsmästare); 2. Gunnar Pihl 20.8; 3. Sten Ekdahl 21.8.

*

Mästerskapstävlingen i spjut, den 22 sept., blev en stämmingsfull mån-skenstävling. I den fagra natten, som förvisso bättre passat för annat ändamål, uppnåddes en del resultat vilka jag avstår att klassifiera. Törnkvist hemförde sitt andra mästerskap. Nyblivne senioren Huldt den med de största förutsättningarna.

Seniorer: Nils Törnkvist 64.83 (36,15 +28.68) (föreningsmästare); 2. Sven Huldt 61 (34.95+26.05); 3. C. Bollner; 4. E. Torbiörn. *Juniorer:* 1. Torsten Ehn 39.76; 2. Gunnar Pihl 38.98; 3. S. Nilsson 30.62; 4. Sigurd Lagerman; 5. Carl Lind; 6. Carl Sebardt; 7. L. Jonason.

*

Tresteg gick den 27 sept.. Detta var den femte gren där en junior hemförde mästerskapet denna gång, dock först efter hård strid med bästa senior, en strid som först genom omhopp avgjordes till Pihls fördel.

Seniorer: 1. Rolf Sjöblom 12.24; 2. N. Nordberg 12.06; 3. P. Lindberg; 4. N. Törnkvist; 5. H. Erikson. *Juniorer:* 1. Gunnar Pihl 12.24 (föreningsmästare); 2. Sigurd Lagerman 10.70; 3. Torsten Ehn 10.68; 4. Erik Kjellberg.

*

Stavhoppet gick, litet försenat, 8/10. Återigen mästerskapet till en junior. Resultatet är ju relativt gott och då den gode "Magerfan" ännu är bara barnet, men med goda utvecklingsmöjligheter, förvänta vi oss att han ökar ett par tre meter till nästa år.

Seniorer: 1. R. Sjöblom 2.50; 2. H. Nordberg och G. Svedelius 2.40. *Juniorer:* 1. S. Lagerman 2.70 (föreningsmästare); 2. Torsten Ehn 2.50.

*

Femkampen, föreningsmästerskapens sista gren, gynnades av ett strålande brittsommarväder; trots detta var det ej mer än fem seniorer, som stälde upp till tävling om äran, titeln och den ny-upsatta pokalen. Segern hemfördes ganska överlägset av J. Jonsson, vilken efter en längre (ofrivillig?) bortovaro hälsas välkommen åter till allm. idrottssektionen.

Seniorer: 1. J. Jonsson 2.878.575 (föreningsmästare); 2. A. Karlsson 2.280.385; 3. P. Lindberg 2.117.845. *Juniorer:* 1. Torsten Ehn 2.103.180; 2. A. Hellberg 1.638.375; 3. K. Lind 1.380.125.

*

"Omsättningen" bland pristagare har i år varit ovanligt livlig, glädjande nog. Inte mindre än 28 seniornamn återfinnas här ovan, medan junior-siffran är den mindre, men ej föraktliga 15. Båda siffrorna — för visso inga mätare på vår allm. idrottssektionens storlek — äro glädjande.

Mästerskapen, sjutton till antalet, delades mellan tio medlemmar och lade Wilensky, Svedelius och H. Eriksson beslag på tre var medan Törnkvist nöjde sig med två. Enkelmästare blevo sålunda de övriga, Sörlander, Ehn, Pihl, Lagerman, B. Ericsson och Jonsson.

Ingen av 1919 och 1920 års föreningsmästare erövrade denna titel vid 1921 års tävlingar. Flera hade med säkerhet kunnat göra det, om de ställt upp. Sannolikt hade Bernt Ny-lund kunnat ta något, likaså A. H. Nilsson, och det troliga är väl att Nisse Nilsson också lagt beslag på, kanske rent av ett par tävlingar.

I 100, 200, 800 och 1,500 m. samt i häcken, höjd o. kula slogs 1919 och 1920 års resultat, medan i 10,000 m. samt alla hoppen (utom höjd) och alla kasten 1921 års resultat blevo sämre än de båda föregående årens.

Intet av dessa förhållanden — att alla mästarna äro nya och en del resultat sämre än förut — är ett svaghetstecken. Tvärtom: mästarnas unga ålder och deras prestationer vid denna ålder — 6 "mästerskapsrekord" — lovar det allra bästa för kommande års tävlingar.

Och i den glada förvissningen kan betyget för årets tävlingar sättas till: med utmärkt beröm godkända.

Ala och Vidi.

DJURGÅRDEN—GÖTA—HELLAS—MATTEUS

EN TREVLIG TÄVLING.

Ungdomsavdelningarna inom föreningarna, ej minst de tillhörande Stockholms Idrottsförbund, hava i år varit föremål för ett berättigt varmt intresse från äldre kamraters och resp. bestyrelser sida. Det har ägnats de unga idrottsmännen ett intresse och kraftigt stöd som aldrig förr om åren. Tävlingarna hava avlöst varandra i snabb följd, och ännu i säsongens elfte timme har arbetet långt ifrån avstannat. Glädjande nog!

Det må erkännas att det måste ligga ett energiskt arbete bakom för att få fram sådana ungdomsavdelningar, som flertalet av våra föreningar f. n. kunna glädja sig åt. Men det är helt naturligt att resultatet måste bli ett sådant, då förutsättningarna i rikt mått finnas hos de unga. Det finnes nämligen på flesta håll ett ovanligt gott gry, hägen och tävlingslusten fattas heller inte och med lite instruktioner är snart stilen inne. Är sedan samförståndet mellan de yngre och de äldre idrottsmännen gott — vilket i många fall är av betydligt större betydelse än den senare kategorien stundom tyckes tro — då växer sig även

föreningskänslan starkare. Det blir med andra ord — bildligt talat — friskt blod i domnade leder.

Denna gången (24—25 september) var det ej fråga om propaganda som sist, då Idrottsringen stod för rusthållet på Stadion. Nu var det eliten ur ett fåtal föreningar — M. P., Hellas, Djurgården och Göta — som drabbade samman. Och mötet blev som väntat intressant — högst intressant.

Men så till tävlingarna! Lördags- eftermiddagen, från kl. 5 till mörk-

rets inbrott, var kort, och det gällde att taga vara på minuterna.

Heaten voro snart genomstökade på 100 m., och till finalen kvalificerade sig *Wilensky*, (bästa tid 11,8 s.), *O. Lindqvist* o. *I sjöstam*, *M. P.* samt hellenerna *G. Nordström*, *G. Verner* o. *H. Björk*. Söndagens tävlingar inleddes med finalen, som gick i svag motvind, där lilla energiska *Wilensky* vann som väntat. Fältet kom äntligen i väg efter ett otal tjuvstarter och höll väl samman till mål med undantag för *Wilensky*, som var c:a 2 m. före.

DJURGÅRDSTRUPPEN.

Stående: Hallberg, Kjellberg, Lewis, Rehnström, Lagerman (6 p.), Pihl (18,5 p.)

Sittande: Jonason, Sebart, Ehn (9 p.), Wilensky (17 p.)

Längdhoppet gav i kylan ej de resultat man hade väntat. Ingen av de tävlande fick ett giltigt hopp över 566 cm., vilket kanske till en del även får tillskrivas Östermalms mindre inbjudande bana för längdhopp. Ett par av de tävlande nådde dock med övertramp tiotalet cm. över 6 m.

Vi hade här med *Wilensky*, *Pihl* och *Kjellberg*. Den senare sträckte sig, men de båda andra bättrade ideligen på sina resultat. Ansatsbanan var emellertid stum och plankan ej klart markerad, så att placeringen på

prislistan nog icke voro våra pojkars bästa.

Åke Sjöstem, allroundmannen inom M. P. par préférence nådde längst i kula, men skillnaden mellan honom och Göta-Larsson blev mindre än väntat. Stilen fanns på många håll inne, men på ett par undantag saknades den rätta knycken och snabba utstöten, som giver längden i kulstötningen.

Lagerman och *Sebart* startade för Djurgården. Av dessa lyckades ingen tillkämpa sig poäng för oss, *Sebart* föreföll otränad.

Sundell, *M. P.* och *Pihl*, stodo i

en klass för sig i höjdhoppet. Efter 155 cm. voro de ensamma och båda klarade 165 cm. (*Pihl* med åtskilliga cm. till godo.) Men högre i höjderna gick det inte och i omhoppningen belade *M. P.*arna första placeringen.

För oss startade även *Hellberg*, som emellertid föll undan rätt tidigt.

Lördagens sista gren, löpning 400 m., gick i skymning. *Verner*, som deltagit flitigt förut, var givetvis uttröttad o. nådde långt ifrån någon av sina bättre tider. Hans resultat 55,1 sek. var

emellertid tillräckligt för att tillförsäkra honom segern — för övrigt honom väl unnad! *M. P.* höll sig väl framme i den andra heaten och stannade på 3—5 plats.

Wilensky, enda startande för Djurgården, då *Kjellberg* genom det långa dröjsmålet med starten måste iväg hem, gjorde en, åtminstone för signaturen överraskande god löpning. Och det föreföll som om han skulle ha vunnit om banan varit ett par tiotal meter längre, sådan finish fick han till slut igång.

Och sen blev det poängberäkning i långa banor och på många händer. Lördagstävlingarna gävo dock M. P. god ledning med 34,5 poäng med Hellas på god andra plats med 28,5 p. Därefter Djurgården och så Göta med 17,5 resp. 8 poäng. Varefter följde en stunds berättigad vila till gårdagens tävlingar.

Söndagstävlingarna började punktligt redan kl. 10 f. m. Sedan 100-metersfinalen var undanstökad följde alla övriga tävlingar med sedvanlig fart och entusiasm.

M. P. ökade ytterligare poäng i diskus, där Söderdahl var mera förtrogen med kastredskapet än exempelvis Larsson från Göta, som kastade utan sväng men ändock placerade sig strax efteråt på andra plats.

Lagerman var framme här också och knep en dyrbar poäng.

Spjutkastningen såg nyssnämnda Larsson som överlägsen segrare med utmärkt resultat. De övriga stannade långt efter och saknade teknik.

Åter poäng för Djurgården. *Pihl* och *Ehn* överraskade i sina sista kast och kommo med på prislistan.

Trestegshoppet blev en jämn och vacker tävlan med de tre främsta över 12 meters-märket. Wallentins bästa hopp mätte 12,44 och resultatet hade säkerligen kunnat bli ytterligare några decimeter om sista hoppet tagits fullt ut. *Pihl* hade förutsättningar i rikt mått men föreföll sakna erforderlig "stabilitet".

Häcklöpningen bjöd på tävlingarnas sensationellaste och vackraste resultat. *T. Ehn* gick nämligen på häckarna i frappant stil och slog ledigt en sådan beprövad, säker, gosse som Werner. Tiden blev för segraren finfin, 16,7 sek. — de övriga jämna inom 18 sek.

Pihl är på höga häcken lika snabb nästan som *Ehn*, men kom till korta här. Det var stilen och en naturlig fallenhet för häck, som gav *Ehn* denna — tävlingarnas vackraste — seger. *Lagerman* fortsatte med att här och där plocka en poäng.

Stafetten 4×100 m. vann Hellas på god tid före M. P. *Djurgården* gick förlustig åtskilliga poäng, då laget, genom Wilenskys iver och växling utanför gränsen blev diskvalificerat. M. P.'s II lag placerade sig före motsvarande lag från Hellas.

1,500 m.-loppet gick till Göta genom Rosenblad. Tiden blev i blåsten och kylan god, 4,31,5. De övriga kommo tätt i hälarna — femte man inom 4,40,2.

Hamner lade sig för långt efter

under loppet. Fältet blev utdraget och sedan hade djurgårdaren arbetssamt värre att komma fram i sista långsidans motvind. Med litet bättre placering under loppet hade han säkert åkt uppåt en bit på listan.

Stavhoppet var tävlingarnas sista gren och bjöd ingalunda på de sämsta resultaten. Ahlfelt, Hellas, nådde 285 cm. Som allmänt fel här kan anföras att de tävlande begagnade sig av den s. k. gårdsgårdsstilen utan att någonsin komma riktigt underfund med vad armarna, rätt använda, och pendlingen, rätt utförd, kunna åstadkomma.

Lagerman, *Ehn* och *Erik Nilsson* utgjorde Djurgårdsinslaget. Alla tre voro nog inte färdiga med sin träning, men *Lagermans* prestation hade varit bra även för en tränad junior. *Nilsson* bättrade på åt oss med 1 p.

M. P. vann, som man väntat, samtävlingen. Att Hellas däremot sjönk ned och ej lyckades hålla "de bruna" stängen, blev däremot i viss mån en överraskning. Som till största delen får tillskrivas de övriga medtävlarnas — Djurgården och i viss mån Göta — energiska resultat i poänghåvand. Resultat, som många och lite var ej räknat med.

Resultaten blevo följande:

Kulstötning: 1. Å. Sjöstam, M., 11,61 m., 2. M. Larsson, G., 11,50 m., 3. M. Wicklund, M., 10,75, 4. R. Ahlfelt, H., 10,73, 5. G. Söderdahl, M., 10,61.

Höjdhop: 1. C. Sundell, M., 165 cm., 2. G. *Pihl*, D., 165, 3. B. Burman, H., 155, 4. E. Lengqvist, G., 155, 5. E. Jansson, M., 155.

Längdhopp: 1. G. Nordström, H., 566 cm., 2. D. *Wilensky*, D., 562, 3. G. Verner, H., 558, 4. G. *Pihl*, D., 554, och Jacobsson, M., 554.

Löpning 400 m.: 1. G. Verner, H., 55,1 sek., 2. D. *Wilensky*, D., 55,7, 3. E. Lindqvist, M., 55,8, 4. F. Eriksson, M., 56, 5. S. Eriksson, M., 56,6.

Löpning 100 m.: 1. D. *Wilensky*, D., 11,9, 2. Å. Sjöstam, M., 2 m., 3. H. Björck, H., 4. G. Nordström, H., 5. G. Verner, H.

Spjutkastning: 1. M. Larsson, G., 48,61 m., 2. C. Sundell, M., 42,08, 3. S. Vogel, G., 38,39, 4. G. *Pihl*, D. 36,00, 5. *T. Ehn*, D., 34,90.

Diskuskastning, b. h.: 1. G. Söderdahl, M., 37,25, 2. M. Larsson, G., 36,93, 3. Å. Sjöstam, M., 36,45, 4. B. Andersson, M., 34,59, 5. G. Verner, H., 32,21. 6. *S. Lagerman*.

Trestegshopp: 1. G. Wallentin, M. 12,44 m., 2. G. *Pihl*, D., 12,18,

3. G. Verner, H., 12,03, 4. Jakobsson, M., 48,61, 5. C. Sundell, M. 42,08.

Häcklöpning 110 m.: 1. *T. Ehn*, D., 16,7, 2. G. Verner, H., 17,3, 3. G. Wallentin, M., 17,7, 4. G. *Pihl*, D., 17,3, 5. Å. Sjöstam, M., 17,9, 6. *S. Lagerman*, D.

Löpning 1,500 m.: 1. Rosenblad, G., 4,31,5, 2. B. Malmberg, M., 4,32,9, 3. R. Gustavsson, H., 4,33,9, 4. *Hamner*, D., 4,38,3.

Stavhopp: 1. R. Ahlfeldt, H., 285 cm., 2. T. Nilsson, M., 265, 3. *S. Lagerman*, D., 265, 4. N. Westberg, H., 255, 5. E. Widman, M., 250, 6. *E. Nilsson* D.

Stafett 4×100 m.: 1. Hellas lag I 47,9 sek., 2. M. P. I 48,4, 3. M. P. II, 4. Hellas II, 5. D. I. F. II.

Individuella tävlingen: 1. G. Verner, H., 24 poäng, 2. G. *Pihl*, D., 18,5 poäng, 3. M. Larsson, G., och *Wilensky*, D., 17 poäng.

Slutresultat: 1. M. P. 101,5 poäng, 2. Hellas 73 poäng, 3. *Djurgården* 56,5, 4. Göta 33.

Detta var andra gången, som Djurgårdens ungdomsavdelning fick vara med. Förra året konstaterades med några erkännamma ord vår närvaro, i år blevo vi uppmärksammade. I. B., förra året väldigt intresserad, då Hellas vann, var betydligt svalare i år, när Hellas inte vann, och skrev så litet som möjligt om evenemanget; halva referatet bestod av upplysningar betr. Ahlfeldts (Hellas) stavhopp, resten om ett par grenar och några få av de unga idrottsmännen!!

Poängställningen förra året var:

Hellas 119,5 p. (jmf. 73 p.)

Matheus 74 p. (jmf. 101,5 p.)

Djurgården 45 p. (jmf. 56,5 p.)

Göta 25,5 p. (jmf. 33 p.)

Alla de tre sista klubbarna ökade sålunda i år på Hellas' bekostnad, M. P. så pass att det blev på bekostnad av Hellas' seger.

Om — om ja — stafettlaget inte blivit diskat, *Pihl* klarat första platsen i höjd, vilket han kunnat, *Kjellberg* startat på 400 m. där han plockat minst 1 poäng och *Sture Nilsson* startat i kula och diskus, där han samlat minst 3 p. samt *Lewis* löpt ut 1,500 m., vilket betytt minst 1 p till, då — ja då — hade vi varit uppe i minst 66,5 p., och kanske... tanken svindlar... kunnat bräcka Hellas, som genom ovanstående prestationer förlorat några poäng. Det var inte omöjligt. "Laget" låg ett tag endast en ½ p. efter. Men till nästa år... Kanske. Ätminstone skola vi ta' i ordentligt.

Ala och Göta.

ALLMÄN IDROTT

DE YNGSTAS TÄVLING.

Allm. idrottssektionen har även hållit tävling för våra allra yngsta, de s. k. B-juniörerna, deltagare födda 06—07 eller senare. Tyvärr har tiden ej medgivit ett större antal sådana tävlingar då ju styrelseledamöterna-funktionärerna haft fullt arbete med sen- och A-jun-avdelningarna. Men till nästa år, då det lär komma att tillsättas en särskild styrelse för ungdomsavdelningen, finns det ju anledning att hoppas, att det inom denna klass skall fostras idrottsämnen, som kunna fylla de uppkomna tomrummen efter de jun., som i år fört föreningens färger med så mycken heder.

2/9. 60 m.: 1 Ivar Nilsson 8.3, 2 Karl-Olof Torsell 9.5, 3 G. Lindberg, 9.6.
8/9. 60 m. 1 Ivar Nilsson 8.1, 2 Sven Carlsson 8.3, 3. Karl-Olof Torsell 8.6, 4. Gösta Eriksson 8.7.

Längdhopp: 1 Ivar Nilsson 4.41, 2 Sven Carlsson 4.36, 3 Gösta Eriksson 3.90, 4 Karl-Olof Torsell 3.76, 5 S. Sucksdorf 3.63.

ORIENTERINGSTÄVLINGAR.

Det var faktiskt så, att man kände sig frestad att ropa *hurra*, då man fick underrättelsen om att våra orienteringslöpningar skulle tagas upp igen och en första hållas söndagen den 9 oktober.

Samlingen ägde denna gång rum vid Hammarby skidbackes stuga, och det var en av dessa gudomligt härliga höstdagar med strålände sol och icke en vindfläkt, som göra sinnet lätt och fyller ens hjärta med glädje och lycka.

Sedan vår vän Hedjer infunnit sig med nycklarna till stugans jättelås, voro toalettbestyren snart klara och starten började. Banan gick först till nordligaste vägkröken väster om D i Dammtorpssjön, därefter till Pungpinan och så åter till målet — en trevlig och bra bana, vars två första distanser icke inbjödo till att söka några landsvägar. Tredje sträckan gick lätt att gå terrängen, som bjöd på stora öppna fält, men en del föredrog att använda landsvägen till Enskede och Gungan samt därefter ta kompasskurs på skidtornet.

Einar Olsson visade sig vara i fin form och löpte den cirka en mil långa banan på 1,3, Bollner 1,8, D. Olsson 1,13, Albin Sandström 1,18. Ett dusin deltagare.

Andra tävlingen gick söndagen därpå — den 16 — och nu ägde start rum vid Fagersjö. Mål vid Duvnäs, en sträcka av 10 km. fågelvägen. Några kontroller funnos icke på vägen, däremot gott om orienteringspunkter för dem, som löpte rakt genom terrängen. Först hade man Skarpnäcks gård, som ju syntes på långt håll över de öppna fälten, därefter den lilla sjön söder om T i Tenntorp och så Källtorpssjöns östra ände. Landsvägarna användes nog av en del, men de blevo mycket långa. Dessutom miste de som löpte dem, tjusningen av att passera de vilda och härliga storskogarna mellan Skarpnäck och Duvnäs, där elg, hare och tjäder skrämde upp av de framskyndande löparne. Vartill kom att denna väg givetvis medförde större övning i orientering och skötande av kompassen.

Pallin, som är 43 år, medförde 16-årig son och dennes polishund. Hunden tyckte det hela var förfärligt roligt i början. Mot slutet var han så lagom glad, och även ynglingen var betydligt mer trött än pappan. Men en dylik marsch är ju också på ett säreget sätt ansträngande.

Einar Olsson löpte storartat. Att göra denna milslånga, ytterst kuiperade bana på 1 tim. 5 min. vid 35 års ålder är verkligen styvt. Efter honom kom Albin Sandström, 1.12, Bollner 1.15, S. S. Karlsson 1.17, Svedelius 1.22.

I yngre old boys-klassen G. Tandberg 1,39, O. Tandberg 1,54, C. Sundholm 1.59.

Näst efter Lill-Einar gjorde nog Bengt Tandberg dagens mest aktningvärda prestation, i det han löpte på 1.36. Bravo Bengt! Så går det, när man hänger med och inte tappar sugen för att det icke alla gånger kan gå lika bra.

Ett tack till Hedjer, Schlaaf, fröken Hedjersson, kontrollanter och andra, som hjälpa oss under dessa härliga tävlingar.

Med tillförsikt emotse vi nu förbundsorienteringen.

—n.

SÖDERMALMS KVÄLLSTÄVLING

den 12 aug. inledde "inomhussäsongen", d. v. s. kvällstävlingarnas långa, trevliga rad. *Åsberg* var därvid enda närvarande djurgårdaren. Som sprang. Han sprang bra. Mycket bra. I ett 800 m. lopp hand. gick han med 80 meters handicap ut som tvåa, knappt slagen, på 1,55 min.

TREKANTEN RUNT

blev inte den framgång för oss som vi kanske väntat. Vi stannade på 11 plats. Det är i alla fall vackert så, då vi nog inte kunnat samla vårt allra bästa lag. 20 sek. bättre hade gjort vårt lag till 9. Och då hade vi klått både Kronoberg och Marieberg. Tävligen gick den 4 september.

TRUSTENS IDROTTSFEST

den 11 sept. ståtade även med djurgårdsdeltagande. Det var inte i går som Djurgårdare voro med och gjorde sig i internationella kretsar. Nåja, nu inskränkte det hela sig till *H. Erikssons* deltagande i hand. löpning 1,500 m. Det gick rätt bra. Med 40 m. handicap löpte han till sig ett tredjepris. Tid 4.12.6.

RINGENS UNGDOMSKVÄLL

den 15 sept. blev en obestridlig success. Det vimlade av smått folk i Stadion, och djurgårdarna voro visst inte i minoritet. Pojkarna gjorde emellertid på de tunga banorna och i det ideliga regnskvättandet ingen större success. Men förekom som sagt. I diverse tävlingar. Där *Wilensky* tog hem ett andra pris på 200 m. på 24.1 sek. och de andra saknades på prislistorna.

LINNÉAS UNGDOMSTÄVLINGAR

den 18 sept. lockade en hel del ungdomar ut till Aspudden, tyvärr alldeles för få djurgårdare. *Wilensky* kom inte med på prislistan på 100 m. på grund av — att han inte löpte finalen, men *Pihl* tog ett elegant tredje pris i höjd på 165 cm.

IDROTTSRINGENS STADIONKVÄLL

den 29 sept. borde ha varit populärare, inte minst bland vår förenings medlemmar. Det var bara trevliga löpningar. En del voro ju anmälda förstås, men bara *Svedelius* kom med på prislistan. I ett handicaplopp över

3.000 m. gick han från 240 m. in som andra man med den förhållandevis goda tiden av 8.56.3.

VÄLGÖRENHETSTÄVLINGARNA

i Stadion den 2 okt. bjödo på en djurgårdsprestation, som var värd och väckte uppmärksamhet. Det var *Wilenskys* 100-meterslopp. Han blev tvåa efter en svag start och fick följande omdöme i I. B.

"Lille djurgårdaren *Wilensky* är en man att taga vara på. Det sydländska blodet flyter i hans ådror, vilket granneligen märks på både temperament och stil. När han lärt sig finishens betydelse blir han hyperfärlig."

HELLBERGSKA VANDRINGS-PRISEN

om vilka tävlas i samband med föreningsmästerskapen byta nu bägge — de äro ett i kast och ett i hopp — för tredje gången ägare. Prisförsvaren — *Fred Skoglund* hade båda prisen i fjol — vistas ju utomlands och har saknats vid tävlingarna. Och tidigare innehavaren, *S. Lindblad*, har i år tävlat för *Järila* (vilket icke hindrade honom att komma upp och tävla på *Djurgårdens* mästerskap och proponera på att för sitt längdhoppresultat bli föreningsmästare!).

Priset i kast blir förstas *Törnkvists* egendom, då han med sina goda placeringar i de tre grenarna (1+1+2) är utan all konkurrens.

Däremot ser det ut som om priset i hopp ej skulle kunna utdelas. Jag kan åtminstone inte av mig tillhan-

Vår nya föreningslokal

är belägen i Östermalms läroverk. Den har samma ingång som gymnastiksalen, men medan man till den senare kommer genom en halvtrappa uppåt, kommer man in till vår lokal genom att gå en halvtrappa nedåt.

Medlemmarna skola ha ögonen öppna på meddelande från Ö. S. i tidningspressen, då det är meningen att vi någon av de första dagarna i november tillsammans skola ta lokalen under avsyning.

Lokalen är så stor att samtidigt utrymme finnes för en ordinär boxningsring, stor plats för skuggboxning, rephoppning etc., och plats för brottning. Genom ett par planerade praktiska arrangement kan dessutom utrymme vinnas för ett klubb- rum, varförutom ett rum finnes för dusch och toalett och ett för expedition.

Ett absolut oeftergivligt villkor, är av förutsättningarna för att vi skola få disponera lokalen, är att *rökning icke får förekomma* innanför dess fyra väggar. I detta fall hoppas Ö. S. på medlemmarnas *förståelse*; överträdelse rendera oss obehag och komma därför att på det strängaste beivras. Röksugna få röka utanför helt enkelt.

Och så komma vi ihåg att på allt sätt hålla lokalen fin. Om varje medlem i detta fallet inser, att trevnaden alltid bibehålles, om man har fint omkring sig, går det nog lätt att låta bli att slänga papper omkring sig etc. *Ala.*

dakomna protokoll finna, att någon deltagit i alla fyra grenarna hopp.

ENGELSKA MILENS PRIS

vanns, som väntat av *H. Eriksson*. Någon (*ny*, skriver *Åsberg*; Ö. S. har inte fått rapport om någon putsning alls i år ännu) putsning av rekordet blev det ej, men tiden måste det oakttat betraktas som god, uppnådd på Östermalms dåliga banor en kall höst-

kväll. Resultaten från tävlingen blevo: 1. *H. Eriksson*, 4,48; 2. *G. Svedelius*, 4,56; 3. *A. Åsberg*, 5,13; 4. *T. Svennberg*.

400 METERSPRISET

gick i *Svedelius'* frånvaro utan allt för mycket besvär till *Höglund*. Då även här en del ogynnsamma omständigheter, såsom mörker och dåliga banor inverkade, måste resultaten betecknas som goda: 1. *E. Höglund*, 56,8; 2. *H. Eriksson*, 57; 3. *R. Sjöblom*.

FEMKAMPSPRISET

slutligen, sektionens femte och färskaste vandringspris, gick i sammanhang med föreningsmästerskapen i femkamp och vanns sålunda av föreningsmästaren, *J. Jonsson*.

FÖRKLARING FÖLJER . . .

"Gjorde sig en språngbräda av några års sejour i D. I. F. . . ." skriver herr *Thorée* i en artikel om *Knut Alm* i senaste numret av *I. K. Götas* medlemsblad. Vad menar herr *Thorée* med detta. Menar han att beskylla vår gamle vän *Knutte Alm* för att ha gått in i *Djurgården* bara för vinnings skull, inte av intresse för *Djurgården* utan bara för att kunna ta språng uppåt. Eller menar herr *Thorée* något om *Djurgården* . . . Det dunkelt sagda behöver inte alltid vara det dunkelt tänkta. Om det inte precis ligger en hund begravnen under orden, så är uttrycket i alla händelser rätt förrådskt. — Det skulle passa oss alldeles utmärkt med litet förtydligande.

MELCHER HÄLSAR.

Hull den 29 september 1921.

Bästa *Ala!*

Hoppas att du erhållit mina senaste verkort från London. Som jag såg i *Idrottsbladet* så blev *Djurgården* utslagen i *Svenska* Mästerskapet av *Örgryte* de sista minuterna med 2—0. Det var ju nedrigt synd, att de ej kunde spela oavgjort åtminstone, för sedan tror jag helt säkert, att de hade klarat upp det på hemmaplan, i synnerhet när det gällde *Svenska* Mästerskapet.

Vad idrottslivet här beträffar, så är ju allting proffs, och det ligger ju ej alltid för svensk röst. Rugby tyckes vara mera populärt i denna stad än fotboll och det är i allmänhet cirka 30 à 40,000 åskådare, vilket är rätt så mycket, då det endast är 300,000 människor här. Jag själv spelar fotboll för *Hull Citys* reservlag. *Hull City* äro ej så goda som före kriget och jag skulle jämställa dem med ungefär vilket första klass lag som helst i Sverige, varken bättre eller sämre, möjligen en

hårman bättre. Det är ej så mycket att förundra sig över, då de äro proffs och hava en avlöning av £ 7 pr vecka och dessutom £ 2 för varje spel de vinna, £ 1 för oavgjort and nothing extra om de förlora, endast sin avlöning. De äro affärsmän ända ut i fötterna i detta land.

Nu är väl bandysäsongen snart i antågande hemma i Sverige och hava de väl börjat på att värva nu som bäst. Det skulle vara rätt så angenämt att komma hem igen och taga ett tag i klubban, i synnerhet när jag hört att *Arwe* med flera äntligen skulle spela för *Djurgården*, men det är alldeles omöjligt, när jag nog kommer att stanna här ett par år, för att riktigt sätta mig in i kolbranschen. Det kostar visserligen en liten slant, men det hoppas jag snart få igen, när jag kommer hem en gång. Jag har spelat en hel del matcher här redan, och känner att jag snart kommer i form igen, men förtager mig ej precis, för jag tager det endast för motions skull.

Jag kommer antagligen första dagarna

på nyåret att fara över till *Glasgow* eller *Newcastle*, när jag har en bra plats på spets där. Affärerna äro ganska tysta här och som vi hava kännning av strejken och det kommer nog att hålla i sig. Lönerna i detta land ha ännu ej sänkts någonting och det gör även mycket, för tyskarna konkurrera utav tusan hakar. Överallt var man försöker göra någonting, äro även de och de kunna leverera till vansinnigt billiga priser.

Jag hoppas nu utav hela mitt hjärta att *Djurgården* får ett gott bandylag i vinter och för en gångs skull taga hem ett mästerskap.

Sänder dig och hela *Djurgårdens* *Idrottsförening* mina varmaste hälsningar.

Den alltid tillgivne vän

Melcher.

P. S. Om du möjligen skulle få lust att skriva till mig, är min adress: *Melcher Johansson, c/o Mr. Moore, 655 Spring Bank West, Hull.*

D. S.

F O T B O L L

Just nu vilar hela hela föreningens intresse på *Juniorlagets* göranden och låtanden. Laget håller som bäst på med sin slutomgång. Det är spännande, väldigt spännande. Därför att det troligtvis kommer att hänga på håret, d. v. s. målkvoten, om laget skall sluta som årets juniormästare i fotboll. Det vill säga — det hänger också på poängen förstås. Fortgår det emellertid normalt kan den inte bli sämre än M. P:s och det är det håret det hänger på. Ty Djurgården och M. P. spelade oavgjort och nu måste den ena göra flera mål än den andra. Utom att vinna alla matcherna som äro kvar. Hittills står det:

Djurgården:		
2/10	Linnéa	3—2
9/10	M. P.	2—2
16/10	Kronoberg	7—1
		12—5
Matteus:		
3/10	Kronoberg	1—0
9/10	Djurgården	2—2
16/10	Marieberg	5—1
		8—3

Vadan alltså M. P. leder. Men M. P. har seriens tredje svåra lag kvar, Linnéa och Djurgården seriens båda sista. Så det kan gå. . . . Vi invagga oss emellertid inte i några som helst förhoppningar, men hoppas att våra duktiga juniorer, som i år inte förlorat en enda match, klara den s. k. hyskan och gläder oss alla med att ta hem mästerskapet. Det skulle glädja hela Djurgården alldeles ofantligt.

*

För att sedan börja i början, så är att säga — att *A-laget* verkligen kom med en uppräckning, som glädde alla

dess trognas anhängare. Med en viss stil knockades Aikå en vacker söndagseftermiddag ned och med de allra ljusaste förhoppningar gjordes inträdet i Svenska Mästerskapets för-gårdar.

Laget måtte emellertid ha börjat komma i form för sent — ty formen höll inte. Det gick sönder i limningen; fastän det höll ihop länge så fick dock Örgryte knäck på skalet; och sedan rann allt innehåll av skicklighet, humör, — fight med andra ord — bort.

Det var till att börja smutta igen på vårens bittra kalk.

En klunk till: Göteborgs-Kamraterna kommo upp till Stockholm och klädde oss så där litet privat ett tag.

En klunk till, botten upp nästan: Aikå uppstod från två nedklubbnin-gar och slog ut Djurgården ur D. M. Mättet rågat.

Sleipner — i Norrköping.

Aikå — i en välgörenhetsmatch.

Kanske det kan bli ett vackert slut.

Kanske det är socker i botten på bä-garen. Det kan också vara en bit-termandel.

*

Kanske *B-laget* kunde ha vunnit sin serie, om det fått fortsätta upp-ställningen från de första matcherna. Ty den var god, så god att den kun-nat klara de flesta av klassens övriga lag.

Men laget gick delvis sönder och repade sig aldrig fullständigt. Tap-pert har det emellertid fortsatt med matcherna, och sedda mot bakgrun-den av Tranebergs, Värtans, Olym-pias och Reymersholms "stora" fram-trädanden voro vårt lags matcher mot dessa lag verkligt duktiga prestationer.

*

C-laget hade osmak. Det skulle ha fått Hammarby C i början av sä-songen, så hade seriesegern varit de-ras. Nu fick laget i sista matchen mot sig ett bålstarkt och samtränat Hammarbylag och förlorade, knappt, men tillräckligt för att åka ner till — tredje plats. Det var försmädligt och alls icke förtjänt.

Laget har hållit ihop i den upp-ställning det i serien haft i ett par år, har skött sig förträffligt — och fick fördenskull representera föreningen utombys i Vestervik. Gotte Petter-son har skickat mig ett bidrag till "Bladet" om matcherna, men jag har, detta annonsfria nummers 16 sidor till trots inte fått med raderna.

Det blev en seger och ett neder-lag, en stor seger och mycket knappt nederlag, det senare mycket bero-ende på att en av lagets goda backar, Bigge Carlson, inte kunde vara med andra matchen på grund av en myc-ket svår justering i den första mat-chen.

C-laget har sålunda gjort ifrån sig sin säsong med en viss stil. Det häl-sas.

*

Gökungen i boet, det blev *D-laget*. Inte så att det verkade oäkting. Nej då, långt därifrån, i det laget har min-sann inte fattats djurgårdare. Men det har blivit styvmoderligt behand-lat.

Så dåligt har, efter vad jag kan minnas, ett djurgårdslag aldrig legat placerat. Det hände en gång för många år sedan — *A-laget*, men det var i Svenska Serien, där det var lit-et värre med motståndet.

D-laget har haft en rent olycklig säsong. Det har ideligen fått stryk, aldrig mycket, men alltid så pass, att poängsiffran blivit 0. Och det har

Stockholms-Serien klass I:

	Sp.	v.	o.	f.	mål	p.
Värtan.....	11	7	2	2	28—9	16
Sundbyberg	11	8	0	0	23—8	16
Västermalm B.....	10	5	3	2	18—9	13
Olympia.....	10	5	3	2	11—8	13
Traneberg	8	5	1	2	15—9	11
Reymersholm	9	4	3	2	20—13	11
Hammarby B.....	11	5	1	5	17—16	11
Djurgården B	11	4	2	5	13—12	10
Aikå B.....	10	2	4	4	14—16	8
Råsunda	9	2	1	6	8—15	5
Bollklubben B.....	9	1	0	8	7—31	2
Linnéa B.....	9	0	0	9	4—30	0

Stockholms-Serien klass II:

	Sp.	v.	o.	f.	mål	p.
Hammarby C.....	9	8	0	1	24—7	16
Aikå C.....	9	7	0	2	31—6	14
Djurgården C.....	8	5	1	2	11—5	11
Lidingö.....	9	3	5	1	24—15	11
Huvudsta.....	9	4	2	3	16—12	10
Norrmalm	9	3	2	4	18—13	8
Marieberg B	9	2	3	4	21—21	7
Hesselby	9	2	3	4	9—16	7
Västermalm C.....	8	1	0	7	5—33	2
Tellus	9	0	1	8	6—28	1

Stockholms-Serien klass III:

	Sp.	v.	o.	f.	mål	p.
Linnéa C.....	7	6	1	0	20—7	13
Lidingökamr.	7	5	1	1	19—10	11
Olympia B.....	8	4	2	2	20—12	10
Reymersholm B.....	8	4	1	3	19—16	9
Hammarby D.....	8	4	1	3	16—19	7
Aikå D.....	8	3	1	4	14—18	7
Västermalm D.....	8	2	1	5	15—19	5
Västermalm D.....	7	2	1	4	15—17	5
Värtan B.....	8	1	2	5	13—17	4
Djurgården D.....	8	1	0	7	10—23	2

haft otur med spelarna. Som trasats sönder ideligen och gjort laget till ett lapptäcke, ett lag utan enhetlig färg eller form, ett lag av elva för varandra främmande spelare.

D-laget åker eventuellt ner en klass. Kanhända att det blir match om det, mot segrarna från klassen under. Jag känner inte till reglerna i det fallet. Men åker det ner, så blir det bara att samla ihop spillrorna, bygga upp ett nytt — och åka upp igen.

*

Vårt femte seniorlag — som mest bestått av nuv. och f. d. juniorer + två oldboys — har varit en källa till stor glädje för oss. *E-laget* har verkligen gjort sin säsong med stil. Se här nedan vilken målkvot! Och en enda förlorad poäng! Det är vackert. Men så naturligt. Över det laget har legat en verklig stil och det har haft förmånen att i så gott som varenda match arbeta med samma uppställning.

Detta sista har gjort susen. Pojkarna ha spelat ihop sig till ett lag av aktningvärd skicklighet. Och i allmänhet ha målen på motståndarna trillat in andra halvtid, sedan D-laget första halvtid spelat bort laget.

D-lagets serieseger förpliktar. Det har hela Djurgårdens ögon på sig — har haft det mer än något annat lag i sommar också — och kan göra om prestationen nästa år, i klass VII. I förhoppning att det kommer att lyckas, tacka vi laget för dess ståtliga arbete i år.

*

Det är inte roligt — men sista kapitlet i denna, tyvärr alltför, korta historia blir tråkig.

Oldboys-laget har gjort fiasko, ordentligt och rejält fiasko. På sina matcher totalt förstört vårt oldboyslags förut så goda namn och anseende.

ETT GAMMALT UPPSLAG ÅTER FRAMFÖRT.

Redaktören av Djurgårdaren,

Stockholm.

Undertecknad tillåter sig härmed tillskriva Eder, samt vore synnerligen tack-som få veta huruvida D. I. F. skulle anse sig vara i stånd att sätta upp ett Schacklag till inestundande turnering bland idrottsmännen. D. I. F. är ju synnerligen allsidig och varför ej denna intelligensgren.

Låt sammankalla alla intresserade av Schack, nog bör det bli minst dussinet i en stor förening som D. I. F.

Hoppas gärna få se något meddelande i nästa medlemsblad.

Schackvän.

Alla sätt, som kunna uppletas för att främja kamratandan inom föreningen, äro bra utom de otillåtna (fyllkalas, kortspel etc., som inte höra hemma i en förening, som består av ungt, friskt, sunt folk). Schackspel är ett tillåtet sätt. Och inte bara det. Det är ett högst uppmuntransvärt sätt.

Och ett sätt som vi borde pröva litet grand. I vinter. Då ett par energiska Ö. S. medlemmar ämna sätta fart på samvaron medlemmarna emellan. I vår nya klubblokal.

Under tiden måste emellertid "Schackväsns" förslag realiseras. Vilket bör gå, då vi ha flera intresserade — och skickliga — schackspe-lare inom föreningen. Dessa och alla andra, som skulle vilja delta i denna intelligenssport, torde uppgiva namn och adress till Sundberg (träffas på expeditionen tisdagar och fredagar kl. 7—9 e. m.).

Bebe.

Farbröderna fara vilse ibland. De tro att det bara är att samlas till matcherna. Så vinna de. Jo pytt, vad det var. Det händer nämligen att de andra gubblagen också samlas till matcherna — men dock först efter

att ha samlats även — mellan matcherna.

Skäms, farbröderna.

*

Spelare i de olika lagen har i allmänhet varit:

I B-laget: Harald Bergwall; Ruben Lundberg, Göthe Lewin; Axel Pettersson, Gustaf Ekberg, Erik Burman; Karl Otto Carlsson, Gustaf Johansson, Karl Schlaaf, Gösta Berglund, Edvin Sundberg.

I C-laget: Erik Wicander; Birger Karlsson, Karl Hj. Andersson; Erik Gustafsson, Ivar Andersson, Helge Hagberg; Gotte Pettersson, Folke Jansson, E. Carlberg, Edwin Fagerberg, Erik Brolin.

I D-laget: Nils Wicander; Granholm, Ture Lundberg; Martin Söderberg, Landgren, Nils Nilsson; Wallenström, A. Sterner, Hellman, H. Lundberg, Olle Nordström.

I E-laget: E. Svensson; Harry Jönsson, A. Palmgren; Georg Nilsson, Einar Olsson, Erik Rehnström; Nils Nordberg, Algot Haglund, Sture Nilsson, Oskar Palm, A. M. Nilsson.

I Juniorlaget: Georg Robertsson; Gösta Wicksell, Palmgren; Tage Wissnell, Erik Rehnström, Gösta Öijemark; Algot Haglund, Sture Nilsson, Oskar Palm, S. Kungberg.

Dessutom ha följande spelare deltagit som reserver: K. Widgren, T. Karlsson, I. Ulrich, I. Karlsson, U. Johansson, Nils Sund, E. Lingvall, G. Johansson, P. Lindberg, E. Levander, Sven Österberg, Gösta Andersson, M. Andersson, D. Wilensky, Wiile Arwe, Karl Andersson och Elmblad voro med i A-laget för många gånger för att sedan få vara med i B-laget.

Ala.

Stockholms-Serien klass IV:

	Sp.	v.	o.	f.	mål	p.
Djurgården E.	9	8	1	0	62-4	17
Reymersholm C.	9	7	1	1	31-11	15
Sihlmskamr. C.	9	6	0	3	22-12	12
Olympia D.	8	5	1	2	13-22	11
Aikå E.	8	3	3	2	37-12	9
Sundbybergskamr. B.	9	3	1	5	8-16	7
Djurgårdshov B.	8	3	0	5	13-22	6
Djursholmskamr. B.	8	1	1	6	5-22	3
Stefaniterna B.	6	1	0	5	8-36	2
Enskede B.	7	0	0	7	6-48	0

Junior-Serien, 1 omg.:

	Sp.	v.	o.	f.	mål	p.
Djurgården	11	10	1	0	47-8	21
Linnéa	12	9	0	3	31-9	18
Värtan	12	6	3	3	22-11	15
Matteuspojkar	11	7	2	2	27-10	16
Aikå	12	5	3	4	20-17	13
Rex	12	5	3	4	25-23	13
Thule	12	5	1	6	23-21	11
Lidingö	12	4	2	6	14-25	10
Derby	12	2	5	5	16-24	9
Reymersholm	10	2	3	5	9-18	7
Järva	11	1	5	5	13-26	7
Bollklubben	11	3	1	7	10-40	7
Mode	12	0	3	9	6-31	3

Junior-Serien, 2 omg.:

	Sp.	v.	o.	f.	mål	p.
Matteus-Pojkarna	3	2	1	0	8-3	5
Djurgården	3	2	1	0	12-5	5
Linnéa	3	1	1	1	6-4	3
Kronoberg	3	1	0	2	8-8	2
Marieberg	3	0	2	1	2-6	2
Mariehäll	3	0	1	2	0-10	1

Den tog en ända med förskräckelse, fotbollssäsongen. För A-laget. Med en viss elegans åkte laget nämligen ena söndagen ur Svenska Mästerskapet, Djurgårdens speciella ge-bit, åkte ut i andra omgången till och med — och den andra söndagen var det färdigt i Distriktsmästerskapet, Djurgårdens tillhörighet de tre föregående åren.

Det är alltså punkt och slut för i år. Punkt och slut i mitten av september! Vilket inte lär ha hänt i mannaminne.

(Därom är emellertid på sätt och vis ingenting ont att säga, ty sex månaders klickande borde vara nog.)

Fallet är så uppseendeväckande, emellertid, att ännu några rader om denna sorgliga säsong torde vara väl på sin plats.

Jag tycker att laget i år verkat så trött. Så förtvivlat trött och ointresserat. Hela våren förgick utan att den entusiasm, som förr fört fram laget så långt i tåten, kunde ens spåras. Det hela verkade en ordentlig baksmälla från klang- och jubelåret förut — en riktig baksmälla med oföretagsamhet, olust och davenhet. Inte heller under sommaren kunde laget skaka av sig denna "tyngd", som faktiskt höll på bli en katastrof för elvan. Mot hösten blev det emellertid litet bättre, och jag har nog inte fel, om jag påstår, att det var ett par av våra ungdomars insats i några av matcherna, som gjorde att det verkade litet av fläkt över laget.

Och inte ofta förefanns det den rätta spelglädjen — om den överhuvud taget fanns — åtminstone inte på alla händer; flera av spelarna ville ju faktiskt "lägga upp", men övertalades att vara med, utan träning nästan, utan tillräcklig färdighet, och först och sist utan entusiasm.

Med ett lugn, som kunde få en att gråta, tog laget stryk till höger och vänster, utan att göra någonting nämnvärt åt eländet.

Man fick det intrycket, att laget låg och flöt på 1920 års berömmelser.

Medan i själva verket "olympialagets stomme" överlevt sig själv.

Det lilla, fattiga ljus, som ur detta mörker ett par gånger bröt fram under hösten, verkade som de sista blinkningarna av en nedbrunnen talgdank — verkade som de sista flämtningarna hos en döende.

Man har en hel säsong gått och burit på en förtvivlan — över hur mål samlats på mål — de överskredo på sistone ivrigt det första halva hundratalet — hur skribler efter skribler hackat i liket. Till matcherna har man gått som på sjukbesök, och varje referat har varit som läkarens diagnos.

Det har varit rent förtvivlat.

Och fel någonstades.

Vilket vi så här dags — men herregud så sent — ha upptäckt. Därom blir tid nog att sedermera skriva.

*

Plus minus noll, det är säsongens facit, det är resultatet av en hel lång sommars fotbollsarbete. Det är ett klent resultat, låt oss ärligt erkänna det, ett resultat alls icke värdigt vårt namn.

Naturligtvis måste varje lag ha sin tillbakagångstid, men att den för

Velocipeder
 äro eleganta,
 solida och
 lättgående
HUSQVARNA
 Generaldepôt
 Stockholm

Djurgården skulle inträffa i år var alldeles onödigt.

Ty det förefanns i år de allra största naturliga förutsättningar för en minst lika god säsong som förra året.

*

Det får räcka med *en* dekakenssäsong — per decennium. Från och med nästa år — Traneberg! — är det framryckning igen, och vi sätta stopp för tillbakamarschen.

På vad sätt det ena och det andra skall ske är svårt att säga så där precis. Man har ju på känn, hur det borde ordnas, utan att dock kunna framställa radikalmedlet med ens. Men det finns många hjälpmedel.

Och det är då klart genast. Det är ingen nyupptäckt från i går. Och ej heller något så särdeles märkvärdigt. Tvärtom, och därför så lätt:

REKRYTERA.

Bland våra många, duktiga ungdomar finnes prima material och av äkta djurgårdsskrot och korn.

Gå in för det genast i vår.

*

Innan vi skiljas för året skall A-laget dock ha ett tack. Det har i alla fall gjort så gott det kunnat.

Och framför allt har det tagit nederlagen med det rätta humöret. Alla dessa minusmatcher, gunås legio, har inte knäckt pojkarna och det är min själ, styvt. Säg vad man vill, men det har varit stil på laget i alla olyckorna.

Sättet, på vilket pojkarna ha burit nederlagen, ha visat en fond av *moralisk kraft* — detta gamla lags sammansvetsning har hållit. Och det är fint. Väldigt fint.

Tack för i år, hela laget, och hjälp oss till nya tag i vår, det är hela Djurgårdens hälsning.

Ala.

ANDRA HALVÅRETS MATCHRESULTAT

Lag	Dat.	Motspelare	Resultat			Transp. av resultat			Mål		Transp. av mål	
			v.	o.	f.	v.	o.	f.	v.	f.	v.	f.
A	1/7	A. I. K.	1	—	—				3	2		
A	5/7	Brann	—	—	1				1	3		
A	7/8	Köpings I. S.	1	—	—				1	0		
A	11/8	Köpings I. S.	—	—	1				1	2		
A	14/8	Sirius	1	—	—				3	0		
A	21/8	M. T. K.	—	—	1				1	4		
A	28/8	A. I. K.	1	—	—				5	1		
A	4/9	Örgryte I. S.	—	—	1				0	2		
A	25/9	Göteborgs I. F. K.	—	—	1				3	4		
A	2/10	A. I. K.	—	1	—				1	3		
Transport från 1:a halvåret			4	1	5				19	21		
			4	1	7	8	2	12	15	31	34	52
B	20/7	Värtans I. K.	1	—	—				2	0		
B	31/7	Fagersta I. F.	—	—	1				1	2		
B	8/8	I. F. Linnéa B	1	—	—				2	0		
B	11/8	Hammarby I. F. B	—	—	1				0	2		
B	17/8	Stockholms B. K. B	1	—	—				3	2		
B	18/9	Vestermalm's I. F. B	—	—	1				2	3		
Transport från 1:a halvåret			3	—	3				10	9		
			4	4	2	7	4	5	20	4	30	13
C	3/7	Norrvikens I. F.	1	—	—				2	1		
C	14/7	Huvudsta I. S.	1	—	—				3	0		
C	4/8	Hammarby I. F. C	—	—	1				0	2		
C	20/8	Vestervik	1	—	—				8	0		
C	21/8	Vestervik	—	—	1				5	6		
Transport från 1:a halvåret			3	—	2				18	9		
			6	1	2	9	1	4	15	4	33	13
D	12/7	Lidingö I. F. K.	—	—	1				1	3		
D	26/7	Hammarby I. F. D	—	—	1				2	3		
D	21/8	Vestermalm's I. F. D	—	—	1				1	3		
Transport från 1:a halvåret			—	—	3				4	9		
			1	—	4	1	—	7	6	12	10	21
E	11/7	I. F. Stefaniterna B	1	—	—				14	0		
E	18/7	I. F. Olympia D	1	—	—				10	0		
E	25/7	Enskede I. F. K. B	1	—	—				7	1		
E	1/8	Reymersholms I. K. C	1	—	—				2	0		
E	8/8	Djurgårdshovs I. K. B	1	—	—				7	0		
E	10/9	Sundbybergs I. F. K. B	1	—	—				1	0		
Transport från 1:a halvåret			6	—	—				41	1		
			2	1	—	8	1	—	21	3	62	4
Ju	8/7	Stockholms B. K., jun.	1	—	—				6	0		
Ju	15/7	I. F. Thule, jun.	1	—	—				5	1		
Ju	22/7	Järva I. S., jun.	1	—	—				4	0		
Ju	4/8	Värtans I. K., jun.	1	—	—				1	0		
Ju	13/8	Lidingö I. F., jun.	1	—	—				5	0		
Ju	19/8	Bollklubben Rex, jun.	1	—	—				6	0		
Ju	2/9	A. I. K., jun.	—	1	—				1	1		
Ju	10/9	I. F. Derby, jun.	1	—	—				4	3		
Ju	2/10	I. F. Linnéa, jun.	1	—	—				3	2		
Ju	9/10	Matteuspojkarna, jun.	1	—	—				2	2		
Ju	16/10	Kronobergs I. K., jun.	1	—	—				7	1		
Transport från 1:a halvåret			10	1	—				44	10		
			3	—	—	13	1	—	14	3	58	13
O.	5/8	Hammarby I. F., oldboys	—	—	1				0	3		
O.	3/9	Vestermalm's I. F., oldboys	—	—	1				1	7		
Transport från 1:a halvåret			—	—	2				1	10		
			—	—	1	—	—	3	2	3	3	13
43 + 43 = 86 matcher.						46	9	31			230	129

VÅRT STOR-

Det har varit ont om internationell fotboll i år. Tyvärr! Ty hur det är så rycker de utländska lagens förekomst upp fotbollen ett tag. De svenska motståndarna känner man ju utan och innan, och spelarna ta inte heller matcherna med någon särdeles entusiasm, ty det blir ju nästan jämt det gamla vanliga.

Men över utländska lag ligger det ju alltid det obekanta, som mestadels kan innehålla det intressanta och spännande.

Genom omständigheter som Djurgårdens ledning — men väl annan — icke varit herre över, blev det oss inte förunnat att få ta ett tag med de Stockholm gästande båda wienerklubbarna. Djurgårdens initiativkraft har emellertid icke heller detta år förnekat sig och i två fall lyckades det oss, att få förhandlingarna slutförda. BRANN och M. T. K. blevo de båda klubbar som hörsammade vår inbjudan till matchen. Mot oss och våra gamla vänner från Aikå.

Och att de båda gästspelen blevo lyckade och välgörande, för det stockholmska fotbollsintresset dessutom betydligt uppryckande, visades under turneringarna och fastslogs v en samstämmig press.

Det är i alla fall numera inga lysande ekonomiska tillställningar dessa utländska besök, som förr i tiden. Att Göteborg kunde göra sig en liten

Brann skriver till oss:

„Netop hjemkommet fra vor behagelige tur till Stockholm tillater vi os at frembringe vor hjertligste tak for al Deres elskværdighet og venlighed.

Vi haaper snart at se Dem her i Bergen og sender Dem vor bedste hilsen“.

förmögenhet på ungrarnas turné berodde nog på att staden förut inte fått smaka på österrikarna — som här i Stockholm i mycket hög grad tog bort en del av nyfikenheten på Djurgårdens gäster. Att det gick ihop även ekonomiskt måste därför betraktas som en lycka.

Djurgårdens initiativkraft är i alla händelser obruten, och vi komma att nästa år käckt ta nya tag, allt motstånd till dessa klubbarnas privata engagement till trots.

Vi ha icke velat underlåta heller denna gång att i vår tidning hugfästa minnet av våra utländska vänners besök och på samma gång vi tacka dem för gott kamratskap och ett par utmärkta matcher, ge vi, postfestum,

föreningens medlemmar nedanstående karaktäristik som ett litet minne från ett par celebra sommarbesök.

SPORTKLUBBEN BRANN

besökte oss först. Dess Stockholmsresa var både för norrmännen och oss efterlängtat, påtalad som den var redan förra året, men svår att realisera då och tidigare i år genom övriga matchengagement.

Men gutterna kommo till sist i alla fall. Det var en samling sympatiska ynglingar, kända och friska som alla norrmän av natur och ohejdad vana äro. Man blev genast buss med dem.

När de spelade sin goda fotboll — stryk för Djurgården — stod det klart för oss att Brann i alla fall var ett fynd.

Någon upplevelse blev inte deras matcher här, men det blev god sport. Och det satte vi värde på.

Brann är en fin förening. De pojkar, som voro med förra året i Bergen förde med sig hem minnet av en klubb med fin idrottsplats, goda idrottsmän och präktigt folk. Det är på dessa tre faktorer de senaste årens stora framgångar byggts.

Och Branns framgångar, särskilt inom fotboll, äro verkligen anmärkningsvärda.

Gutterna själva voro väldigt kända pojkar. Vad som framför allt slog en, var det, hur litet man hos dem märkte den disciplin, som dock i mycket hög grad fanns. Samtliga uppträdande var fritt och otvunget, och dock på samma gång hälsosamt behärskat. Pojkarna voro i Stockholm för att representera norsk fotboll — fanns det då någonting naturligare än de sågo till att inte formen fördrävdades, inte stilen förrycktes — och inrättade sig efter vad detta fordrade. Norrmännen lärde i det fallet de mera klarseende av svenskarna betydligt.

MAGYAR TESTGYAKOR- LOK KÖRE.

M. T. K. tillhör en av de största och äldsta idrottsföreningarna på kontinenten.

Föreningen bildades år 1888 huvudsakligen med gymnastik på sitt program men efter ett par år fann man sig nödsakad utvidga klubbens program, som efter hand kom att omfatta nästan alla slags idrotter såsom, brottning, simning, allmän idrott, gymnastik, rodd, fäktning, fotboll o. s. v.

Klubben kom genast under en energisk ledning och hade redan under perioden 1891—1896 kämpat sig fram till första ledet. Det sistnämnda året byggde MTK tillsammans med BTC den första moderna idrottsplatsen i Ungern och samma år infördes fotbollspelet i Ungern genom BTC. 5 år därefter grundade MTK emellertid själv en fotbollsavdelning och inledde därmed en fruktansvärd konkurrens först med BTC, som snart fick bita i gräset, och därefter med FTC — den andra ledande klubben i Budapest.

Kampen med FTC kom att sträcka sig

BRANN-LAGET.

FRÄMMANDE

20 år fram i tiden och blev full av överraskningar, idrottspolitiska ränker och het-siga sammandrabbningar på förbundsmötena såväl som på idrottsplatserna.

Historien om denna mångåriga match i Ungern om fotbollshegemonin är säkerligen ett av de mest intressanta historiska dokument idrottsvärlden har att framvisa. Det är, kan man säga, Ungerns idrotts-historia, gjord av mäktiga och landsomfattande initiativs bärare, av uppförande gamla medlemmar och av ungt idrottsfolk, som i glödande klubbpatriotism kämpat ut till sina sista krafter i det idrottsliga krigets bittra men oblodiga lek.

Av de bestående verk, som under denna förtvivlade konkurrens sågo dagens ljus, är MTK:s idrottsplats det mest anmärkningsvärda.

År 1906 utvidgade MTK sin gamla idrottsplats.

FTC svarade med att bygga nya läktare och nya ståplatser.

År 1909 byggde MTK ett nytt klubbhus.

FTC tog ett jättetag, slopade sin gamla bana och byggde år 1910 vid Ulleröstrasse en fotbollsplan, som rymde 30,000 åskådare.

Budapest häpnade begeistrat. Detta var en strid! Vad månede MTK nu göra.

Svaret kom året därpå. MTK samlade alla sina medlemmar. Klubben spände sina yttersta krafter. Det var en hederssak för den gamla aristokratiska föreningen, vars entusiaster från 1888 ännu deltog med liv och lust i föreningsarbetet, att icke låta konkurrenten ha försteget.

Resultatet blev en hopbringad summa av 400,000 kronen — en ofantlig summa på den tiden. Hösten 1911 påbörjades den nya idrottsanläggningen och den 31 mars 1912 kunde den invigas med en match mot — FTC. Den rymmer en åskådaremassa av 40,000 personer.

MTK är numera en klubb på cirka 3,000 medlemmar och styres av olika sektionsskommittéer på inalles 30 personer. Under årens lopp har MTK erövrat inalles 2445 första pris, 1659 andra pris och 1023 tredje pris. I allmän idrott, brottning, boxning, rodd, tennis, viktlyftning, turngymnastik, simning, fäktning och fotboll har klubbens medlemmar erövrat massor av ungerska och europeiska mästerskap. Klubben har dessutom hemfört flera engelska mästerskap, förnämligast genom Halmay och Toldi, samt världsmästerskap genom Weisz, Fuchs, Toldi m. fl.

Klubbens förnämsta idrottsgren har dock städse varit och förblivit *fotboll* och sedan 1913 är MTK obestridliga ungerska och kontinentala mästare i denna idrott.

Ett lags genomsnittliga spelstyrka mätes av dess framgångar och faktum är, att in-tet lag i hela Europa visat så god genomsnittsförmåga som MTK. Laget har under de näste åtta åren spelat inalles 205 mäster-

M. T. K. skriver till oss:

”Vår styrelse har med nöje fått del av rapporten över resan till Sverige och kan med anledning därav icke underlåta att till Eder och de ledande herrarna, som haft besvär med oss, uttala sitt innerligaste och hjärtligaste tack. Under förhoppning det skall bliva oss förunnat sammanträffa med Edert lag även i Budapest, bedja vi än en gång få uttala vårt varmaste tack.”

skaps- och internationella matcher, varav endast 10 förlorats! Detta låter som en saga men är ett obestridligt faktum, som bevisas av officiella spellistor.

Andra lag göra anspråk på att spela lika så god fotboll som MTK och framhålla ett eller annat resultat mot denna klubb såsom tillräcklig merit härför. Det är naturligtvis svårt att avgöra vilket lag, som verkligen är det bästa av den kontinentala elittruppen, omfattande MTK, Rapid, Wiener Amateure, Slavia och Sparta, men av dessa lag är MTK det tillförlitligaste och säkraste eftersom de andra lagen taga emot stryk till höger och vänster på ett sätt, som MTK aldrig skulle göra sig skyldig till. Rapid, t. ex., Österrikes mäs. are, som i dessa dagar gästade Sverige,

fick förra året stryk i Schweiz med 5—0 och fick i år på vägen hit två nederlag i Holland. Men detta har man förstas aktat sig för att tala om. Och Wiener Amateure har i hela sin livstid under de upprepade matcherna mot MTK endast 1 gång lyckats slå detta lag — vilket naturligtvis genast är nog för att Wiener Amateure skall vara lättare. Vid detta tillfälle spelade MTK utan Orth, den bästa spelaren, samt målvakten Kropacsek. Det är klart, att ett fotbollslag, huru bra det än är, någon gång måste ställa upp med reserver och att det då riskerar nederlag. MTK har därför under de sista 8 åren fått stryk inalles 10 gånger men det har ännu icke träffat sina övermän ifråga om fint fotbollspel. Den schweiziske experten, red. Max Sexauer, har också offentligen fastslagit, att MTK är hela Europas framgångsrikaste amatörlag.

Sedan gammalt bildar också MTK stomen i varje kombination för Budapest eller Ungern. Kertesz, Braun, Orth, Schlosser, Nyul och Molnar äro självskrivna internationella spelare och de övriga användas alltsom oftast. Denna sin överlägsenhet har MTK huvudsakligast att tacka sina engelska tränare för. MTK:s lag har städse stått under träning av de yppersta förmågor, som stått att uppleta, och spelarna ha också haft intelligens och fysik tillräckligt för att kunna omsätta lärdomarna i praktiken. Nu senast har MTK engagerat Fred Burgess, som i fjor tränade det norska landslaget med den påföljd, att detta lag vid Olympiaden slog England

M. T. K.-LAGET.

EN ROND GENOM SEKTIONERNA

Djurgården lever intensivt. Det har föreningen alltid gjort. Dess arbete har alltid karaktäriserats av att något blir uträttat, av framåtskridande och produktivitet.

Den ena grenen avlöser den andra. Nyss har Djurgårdens livligaste allm. idrottssäsong på många år avslutats med efter våra förhållanden ståtliga tävlingar om föreningsmästerskapen. Och nyss har en delvis mycket lyckad, delvis dålig men dock livlig och rik fotbollssäsong avslutats. Genast blossar idrottslivet upp på andra fronter. Och just nu lever vi åter med i nya tävlingars nervkittlande kamper.

En rond genom de sektioner som nu arbeta kan ha sitt intresse.

BOWLINGSSEKTIONEN

Den sektionen ser ut att bli någonting mycket uppseendeväckande i vinter. Man anade i våras av Svedbergs, Jonsons, Lundbergarnas m. fl. prestationer att Djurgårdens bowlingsektion, väl organiserad och ledd som den dessutom är, 1921—22 skulle gå fram till en tét-position. Och om icke alla tecken hittills = tävlingar, slå fel, så få nog de övriga Fenixklubbarna se opp med unga bowlande Djurgården, så att den inte växer dem över huvudet.

Flera av spelarna ha redan varit i ofentlig aktion. Och rett sig aldeles utmärkt, så tidigt på säsongen som det är. Sektionens sekreterare har meddelat red. följande djurgårdsbidrag till bowlingsäsongens historia 1921—1922:

Hej, gott folk, Djurgårdare och Ni tjuvläsare. Ja, just Ni. Men nu skola ni inte bli glada i förväg och tro, att detta är nåt bättre kåseri. Åhnej, detta är nåt betydligt enklare. Rätt och slätt en rapport från bowlingsektionen. Ja, jag ser hur Ni mumlar. Men det skola Ni inte göra, utan fortsatt till slutet, så är jag övertygad om, att Ni åter komma i Edert rätta "Djurgårdshumör". För det är vår Bowlingsektion värd.

Sektionen avhöll sitt årsmöte den 21 aug. och återvaldes följande styrelsemedlemmar:

J. Bång, ordförande,
H. Lundgren, sekreterare,

C. Sandin, kassör,
H. Lundberg, klubbmästare, och nyvaldes förutvarande suppl.

H. Svedberg till banledare.
Suppl. J. Winkler,
Revisorer: Axel Jonsson, N. Carlsson.
Årsmötet beslöt vidare att godkänna förslaget om nya stadgar:
att utöka sektionens aktiva medlemsantal till 20;

att förhyra samtliga Fenix' 6 hanor under ordinarie klubbkvällar;

att sektionens första erövrade pris, den smakfulla "Konkurrenspokalen", uppsattes som ständigt vandrande i Föreningsmästerskapet i Bowling.

Då sektionen numera disponerar hela salongen varje torsdag mellan 9—11, är att hoppas hrr djurgårdare gör en titt ner under klubbkvällarna, och intressera sig litet mera för vår yngsta sektion. Ordföranden står städs till tjänst med event. upplysningar för de som önska stödja sektionen genom att ingå som passiva medlemmar.

I likhet med föregående år har sektionen uppsatt ett "seriepris", omfattande en tävling i månaden under sept.—april å 4 serier bästa hand att tilldelas den som uppnått lägsta platssiffra. Dock så, att sämsta placering icke medräknas.

Ställningen om detta pris är efter tvenne tävlingar för närvarande följande:

1. H. Lundgren, 3 (2),
2. H. Svedberg, 5 (4),
3. C. Sandin, 6 (3),
4. H. Lundberg, 9 (5).

Siffrorna inom parentes angiva sämsta placering.

Första tävlingen var oerhört seg med knappa 20 poäng mellan 1:sta och 4:de man. Lundgren segrade med 695 poäng.

Andra tävlingen gick till Svedberg med 702 p. Lundgren 2:a med 683 p.

Axel Jonsson, vår framgångsrikaste tävlingsspelare, som f. n. är passiv inom sektionen, deltog båda gångerna utom tävlan och uppnådde 689 plus 608 p.

Sektionen, som redan föregående säsong gick fram i stor stil, tycks inte tagit skada av sommarvilan. I Fenix' invigningstävlan, 4 serier bästa, placerade sig de bästa djurgårdarna sålunda:

- 3:dje pris H. Svedberg,
- 4:de pris Axel Jonsson.

I lagtävling 2-mannalag, sammanlagt 4 serier bästa hand, blevo placeringarna lika lyckade. Genom ovanstående hrr som lade beslag på 3:dje lagpris. Dessutom gick

även 4:de placeringen till D. I. F. genom Winkler och H. Lundberg.

Sektionen stod som arrangör för tävlan om Fröken Wallanders Vandringspris och hade en lyckad dag. Vår förenings medaljer i silver och brons utdelades som extrapris, vilket bowlingmännen tycktes särdeles belättna med. Detta var första gången i bowlingsportens historia minnesmedaljer utdelades av den arrangerande föreningen. Som sagt, sektionen hade en lyckad dag, och erövrade dessutom Axel Jonsson 3:dje pris.

"Ell".

BOXNINGSSEKTIONEN

ligger också i för fullt nu. Hittills äro visserligen endast tio boxare försedda med licens, men det antalet kommer med all säkerhet, liksom förra året, att både två- och tre-, kanske fyrdubblas. Särskilt om det blir, som sektionen hoppas, lokalombyte 1 nov., och den nya lokalen, som har utrymme både för en fast ring och för plats för rephoppning etc., kan tas i besittning. Sektionsstyrelsen, i huvudsak bestående av förra årets så berömda organisatorer av föreningsmästerskapen å Auditorium får ett ganska drygt arbete, men mycket bäres ju upp av Weimark och det rent organisatoriska — våra egna andra internationellas inte minst — klaras nog av de duktiga, intresserade och villiga ynglingarna.

Naturligtvis är det inte många utav pojkar, som äro färdiga så här tidigt, inte ens tillnärmelsevis, då de allra flesta hållit på med andra idrotter — som i många fall ännu inte avslutats — men några ha haft tillfälle att sköta sin form hela sommaren — och äro goda nu också redan.

Bara två ordentliga tävlingar har det varit hittills, Göteborgs Atletklubb och Solnas. Till de förra voro inbjudna Bergman och Kjällander, men bara Bergman kom iväg; Kjällander miste sin far strax förut och kunde givetvis inte komma iväg.

Bergman, (Gustaf, förstäss) gick bara två matcher där nere. Den första vann han i fullständig uppvisningsstil, medan den andra avbröts, då en skräma över ena ögat, rätt ofarlig, men blodig, kunnat slås värre och hota boxningens framtid i Göteborg. Även den matchen hade varit Bergmans. Nu fick han bara andra pris. Tyvärr fick han inte heller denna gång nå ett av sina önsknings mål: att möta

FYRA FRISKA FIGHTERS.

Kjällander.

André.

Bergman.

Lindén.

en stilboxare, som han själv, nämligen Nic. Clausen. Ty Clausens högra öga betraktades också som farligt för boxningens framtid i Göteborg. Den trevlige dansken fick inte heller fortsätta.

Till Solnas tävlingar hade vi anmält Eriksson (bantam), *Andrén* (fjäder), *G. Bergman* (lätt), *Kjällander* (welter), *Karlsson* (mellan) och *Lindén* (lätt tungvikt), tävlingarnas mest representativa svenska trupp.

Tyvärr kunde ett par inte gå upp: Eriksson var 1 hektio för tung för bantam och ville i den hårda konkurrensen inte gå i fjäder, där han i så fall skulle ha blivit den lättaste. Och *Karlsson* hade fått en hand i någon maskin fem dagar före och kunde av den anledningen inte ställa upp.

Men det gjorde de andra. Och i betraktande av den tidiga "timmen" av säsongen gjorde de alla ifrån sig riktigt bra.

Lindén vann lätta tungvikten. Han har gått framåt glädjande och presterade vid sina båda matcher god boxning. Folk ropade av gammal ohejdad vana "brottas inte" — men herre gud, motståndarna voro ju så groggy, att de hängde på *Lindén*. Offren hette Nilsson (Linnéa) och Klang (Solna); den förra diskades ut, den senare räknades.

Bergman gjorde bort en god placering i lättvikt genom sin stora medkänsla för motståndaren. Henningson (Solna) hade han ideligen groggy, men tyckte "att det inte var något nöje att slå på en grabb, som inte kunde försvara sig". Vackert tänkt — men det var ju boxning, och hade *Bergman* varit groggy, hade nog motståndaren gjort allt för att slå ut honom. Andra dagen gick han mot poängboxaren Lundqvist (Linnéa) och fortsatte med sin vänlighet så pass att han — blev besegrad på poäng. Rättvisligen måste framhållas, att han sedan föregående söndag var rädd om sitt skadade öga.

Andrén fick i sin match mot Holdt (Danmark) helt plötsligt gå i golvet två gånger i första rond, för ett par överraskande högerkrokar av den hela tiden med vänster raka boxande och fintande dansken. Sedan kunde *Andrén* tricket och bjöd på så pass god boxning de båda andra ronderna att en extra rond måste tas. Där gick dansken på som en rasande och vann. Vår *Andrén* tog nog inte den matchen med tillräckligt lugn. Han gick också betydligt bättre på måndagen, då han i överlägsen stil avfärdade Klang (Solna). Strax efter måste han emellertid upp igen, om andra pris, mot Tankred (Solna), men var för trött — grabben var ju bara en vecka gammal som civil — och fick nöja sig med en tredje placering, vilket var vackert så.

Och så gjorde *Kjällander* sin debut i weltervikt. Han fick också en dansk emot sig, en hård herre, Helgesen, tydligen en av Danmarks kommande män, och han gav vår svenske lättviktsmästare en hård match med dansk seger ändad. I förbigående kan nämnas att Solna-Lindblom, känd för sin okänslighet för stryk, dagen efter måste ge upp för danskens hårda slag. På måndagen hade *Kjällander* också en match mot Johansson (Örgryte), men blev då diskad, av någon anledning, oren boxning sades det.

Ja, det var debuten. Redan mot månadens slut kommer nästa tävling, det blir generalrepetitionen till våra tävlingar i november, som vi skola försöka göra till

OFFICIELLT

SKIDSAMMANTRÄDE.

Skidsektionen sammanträder till årsmöte å klubblokalen tisdagen den 15 november kl. 8 e. m. precis.

BANDYSAMMANTRÄDE.

Bandysektionen sammanträder till årsmöte å klubblokalen fredagen den 4 november kl. 8 e. m. precis.

PRISUTDELNING

för sommarens och höstens tävlingar hållas lördagen den 19 november å lokal som senare i *dags- och idrottspressen* kommer att meddelas. I likhet med föregående år kommer därvid även dans att arrangeras, varemot de bistra tiderna gjort kommitterade betänksamma mot arr. av en supé, vilken därför kommer att inhiberas. Å expeditionen kunna alla upplysningar i övrigt med fördel inhämtas.

EXPEDITIONEN

hålls f. o. m. 1 november öppen alla tisdagar och fredagar mellan kl. 7 och 9 e. m., då någon av kassörerna alltid träffas.

FÖRENINGSMÄRKET

finnes nu tillgängligt till ett betydligt billigare pris än förut. Det kostar nu endast Kr. 2: — och finnes att köpa å expeditionen.

samma stora boxningsfest, som förra året, då säsongens största.

Men till dess måste tränas. Tränas alldeles oerhört, ty det är långt kvar till den färdiga formen ännu. Kritiken av ungdomarnas debut har ju inte i tidningarna varit enbart smickrande — nästa gång måste den emellertid bli det. Och det blir den om vårt prima material av pojkar bli tränat.

Tack!

Vårt varmaste tack till alla djurgårdare som bidragit till den stortartade lysningspresent vi bekommit samt även i övrigt ihågkommit oss i anledning av vårt bröllop.

Stockholm i oktober 1921.

Karl och Elisabet Sundholm.

BROTTHINGSSEKTIONEN

tycks också ha kommit i gång ordentligt nu. Ett besök å föreningslokalen en brottningskväll för med sig samma intryck, som förra säsongen — och intresse finns, om också hos ett litet antal. Jämfört med andra sektioner är antalet litet förstått. Jämfört med andra föreningar är det — en förmögenhet, så stort är det då.

Och dock är det alltså otacksamt att hålla på med den sporten. Otacksamt inte minst från allra högsta ort. A propos vilket följande är rätt så belysande. Sv. Brottningsförbundets styrelse beslöt att sätta igång juniortävlingar, ju förr desto hellre. Här hade det nu passat bra med en honnör åt Djurgården i form av ett uppdrag att anordna de första juniortävlingarna i Stockholm. Vi hade satt värde på en sådan anmodan; även om den inte varit ekonomisk för oss så hade den i alla fall varit en honnör åt oss, en uppmuntran och ett erkännande. Nu fingo vi inte uppdraget.

Vi ha emellertid andra uppdrag som vänta. D. M. i brottning gå under vår sektionens auspicier den 28 okt. å klubblokalen. Och sedan tänker sektionen alltså fortsätta med sin propaganda, i samma goda stil, som förra året. Och med sina serier för seniorer och juniorer inom föreningen.

Så jag tror, att vi trots allt kommer att kunna uppehålla djurgårdsanseendet i brottning rätt ograverat.

SKIDSEKTIONEN

tillhör de sektioner, som ännu inte satt i gång officiellt. Men dess medlemmar ha legat i betydligt under hösten. I orienteringstävlingarna ha många deltagit, men lejonparten har dock gått in för ren fysisk träning, i landsväggång o. s. v.

Sektionen går i vinter mot en verklig prövning — NordiskaSpelen — och dess förelöpare "Saltsjöbadsdagen" med chansen att slå ett slag, som kanske inte förr för Djurgårdens gamla, ärofulla namn som skidlöpareförening. Och den chansen får inte försittas. Allra minst, när det allt starkare och starkare börjar igångsättas attacker från andra stockholmsklubbar för att frånrycka Djurgården dess ställning som ledande huvudstadsförening inom skididrotten.

Vår ställning förpliktar alltså, den aktive löparen såväl som ledarna, att från början gå in för vintern med allvar och kraft.

Djurgårdstruppen undergår inga förändringar, värda att noteras. Wicklund återgår ju till Göta, vilket lär ha varit att vänta, men det är också allt. I stället lär en del nya namn skola dyka upp, främst i damavdelningen.

BANDYSEKTIONEN

står inför ett viktigt avgörande: skall Djurgården åter vara kapabelt att med bibehållen aktning göra sin reente i de båda mästerskapen? Skall föregående års vilotid anses ha varit tillräcklig för ett fullständigt återvinnande av krafterna och stilen?

Ja, de frågorna skola väl besvaras den 4 nov. Då sektionen har årsmöte. Och skarorna skola mönstras. Det skall bli väldigt intressant att få se om skarorna innehålla en del namn, som cirkulerat i initierade kretsar. Väl vore det. Ty vi behöva revanchera oss i bandy. *Ala.*

DEN GAMLA VISAN TILL ENVAR

Den gamla visan

Således rör det ekonomien.

Först har jag emellertid då en förklaring att ge medlemmarna. Över uteblivet av numret den 25 september och uppkomsten av detta dubbelnummer.

Jag var just i färd med att avsluta septembernumret, då framför mina ögon följde en hel del andra föreningsorgan, det ena efter det tredje. *Vart och ett innehållande några orosfyllda rader om tidningens eventuella upphörande tills vidare*, på grund av de svåra tiderna med dess i många fall fullständiga fördärvande av föreningarnas ekonomi. Jag hajade till ett tag, men fortsatte att skriva. Så småningom började emellertid den tanken allt mer oro mig, att Djurgården också kanske skulle bli stående inför den fatala situationen att få avstå från sitt kära medlemsblad för en tid, gud vet huru lång.

Och jag beslöt att inte bry mig om det dyrbara septembernumret, utan slå ihop det med oktobernumret. För att spara en slant. Och slå ihop november- och decembernumren (till ett julnummer). För att spara en slant till. Ja, sedan är min tid ute, men nästa års redaktör torde nog också, till en början, få tillämpa sammanslagningen.

Att denna sparsamhet är berättigad, inser nog var och en. Och Ö. S. godkände även på ett av sina senaste sammanträden mitt något självsvåldiga tilltag, inseende att det är t. v. bättre med ett nummer i varannan månad hela året — än med ett par tre i början, så länge pengarna räcker, och sedan inga fler.

Med denna förklaring hoppas jag att var och en är tillfreds och att mitt ord på att de tidigare utlovade numren skulle utkomma, genom sakens nödläge, fick brytas.

Den gamla visan

Det går väldigt trögt med inbetalningen av årsavgifterna. Och det är ju givet att en hel del gott folk har smått om'tet. Men skyldigheter är skyldigheter, och årsavgiften till Djurgården torde knappast hos

någon representera en förmögenhet. På sin höjd representerar den ett antal inställda biografbesök eller ett antal uteblivna konditorisittningar eller en del inhiberade cigarrettköp.

Sammanlagt: *med litet mer uppoffring från medlemmarnas sida*, så räcka nog fickpengarna mer än väl till vår tribut till föreningen, som ger oss så många fördelar, så många angenäma stunder — verkligen *ger* oss en hel del.

Sälunda må under detta, årets sista, kvartal sonas, vad som tidigare brutits.

Ö. S. skall hjälpa medlemmarna med de *besvärligare* momenten i detta inbetalande av avgifterna. Efter mönster av vad som tidigare praktiserats hos oss och som i flera föreningar ännu — och med mycket stor framgång — praktiseras, kommer avgifterna delvis även att *inkasseras*. Det är vår gemensamma vän Gottfrid Svenson, som åtagit sig det jobbet. Om det är någon som tvekar, så passar en nacksving Vilka som bli uppvaktade av Gottfrid, är svårt att säga nu, men nog blir det i första hand de mest skyldiga.

Innan Gottfrid kommer finns det varje tisdag — sedermera även varje torsdag — möjlighet att å klubblokalen hos någon av kassörerna (7—9 e. m.) inbetala avgiften, vilket givetvis är det mest smakliga. Slutligen återstår möjligheten; postledes.

Låt nu fjärde kvartalet bli en överraskning för oss, som bära dagens tuuga och börda.

Och så ett par ord till om ekonomien. *Alla måste gå in för att spara*. Över de här förskräckliga dagarna. Vi ha en klubblokal att betala hyra för, vi ha en idrottsplats att ansa, och vi ha tusen andra utgifter. Och pengarna faktiskt sugas ur kassan. Jag förstår inte, hur håll vid håll uppstår, och jag förstår ännu mindre, hur Sundholm kan få pengarna att räcka. Vad jag förstår är emellertid, att hålen måste reduceras och att Sundholm har ett helsicke.

Spara! Begär inte i första taget en sak, utan försök att lappa det gamla. Och begär inte det första hästa, utan var belåten med det enklare och billigare, som visst inte behöver vara det sämre. Och begär inte *allt*, utan försök och bidrag själv i stället.

Den gamla, goda "visan" till envar ha många verser.

Här en!

Hjälpfondsavgifterna äro i de flesta fall obetalda i år ännu. Den futtiga 1-kronan är av medlemmarna ännu inte levererad. Trots de varnande exemplen med olycksfallen, för de två icke "försäkrade" medlemmarna.

Sedan de två olyckorna ha ännu en inträffat. En medlem blev så skadad vid en fotbollsmatch att han inte kunde arbeta på en tid och fick utgifter för läkare och annat. Var varken sjuk- eller olycksfallsförsäkrad — *men var medlem av Hjälpfonden*. Och fick ut ett bidrag ur den, inte så stort, och inte det han själv tänkt sig kanske, *men dock så stort att det täckte det mesta av hans direkta utgifter med anledning av olycksfallet*. Tack vare sin omtanke att betala 1-kronan fick han sin olycksfallshjälp.

I detta sammanhang torde det vara på sin plats att påpeka, att det *inte står i Hjälpfondens makt*, att vid bidrags utbetalande låta medlemmarne erhålla *alla sina utlägg och förluster täckta*. Vilket inte heller vore lämpligt. Ö. S. tar dock alltid under moget övervägande alla ersättningsansökningars befogenhet och tager alltid tillbörlig hänsyn till ömmande omständigheter och annat, som Hjälpfondens styrelse, i en förberedande undersökning av "fallen", kan finna föreligga.

Alltså ber jag idag enträget hela den stora medlemsskaran: Skjut inte upp längre att få slut på den gamla visan till envar. Den visan blir så entonig i längden.

Ala.

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

A. WEIMARKS INSTITUT

STORKYRKOBRINKEN 3
Allm. Tel. 11917

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.